

РЕШЕНИЕ

№ 392

гр. София, 09.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 9-ТИ ТЪРГОВСКИ, в закрито заседание на девети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Светла Станимирова

Членове: Рени Ковачка
Васил Василев

като разгледа докладваното от Васил Василев Въззивно търговско дело № 20221001000472 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 25, ал. 4 от ЗТРРЮЛНЦ във вр. с чл. 274-279 от ГПК.

Делото е образувано по жалба от А. Ж. С., ЕГН: ***** против Решение № 573/16.05.2022 г. пот. д. № 859/2022 г., VI-18 с-в. на СГС ,с което е оставена без уважение жалба с вх.№20220510173858, подадена от същия срещу отказ на Агенцията по вписванията с рег. №20220503131847/04.05.2022г., постановен по заявление с вх. №20220503131847/03.05.2022г., с което е отказано вписване на заличаването му като съдружник по партидата на дружество „БАС ЕНЕРДЖИ“ ООД, ЕИК; 203828803. Поддържа се,че обжалваното решение е незаконосъобразно.Неправилен бил извода, че нормата на [чл. 15, ал. 1 от ЗТРРЮЛНЦ](#) е ограничителна и не позволява лица, извън посочените в нея, да заявяват за вписване обстоятелства. В случая прекратяването на членственото правоотношение било настъпило по силата на закона - с изтичането на тримесечния срок по [чл. 125, ал. 2 от ТЗ](#), затова и законът не поставял като условие за възникване на правните последици от реализирането му наличие на решение на общото събрание за освобождаване на съдружника, респ. за приемане на измененията в дружествения договор.Поддържа се,че независимо,

че съдружникът не е сред лицата, визирани в чл. 15 ЗТРРЮЛНЦ, то по аналогия от чл. 141, ал. 4 ТЗ такова негово право следва да бъде признато. Да се откаже на съдружника това право означава същият да търпи неблагоприятни последици от чуждо бездействие. Това противоречи на правната логика, а също и на свободата на сдружаване, закрепена в чл. 44, ал. 1 КРБ. За напускащия съдружник е налице правен интерес, тъй като заличаването му пряко влияе на неговата правна сфера. Поради това, ако представляващият орган на едно дружество бездейства и не поиска заличаването му, по аналогия от чл. 141, ал. 5 ТЗ, вр. чл. 46, ал. 2 вр., ап. I от ЗНА, следва да се приеме, че напусналият съдружник е активно легитимиран да поиска вписване на промяната. До дружеството е изпратено уведомление, което е получено на дата 07.12.2021 г., поради което не е спорно, че към подаването на заявлението тримесечният срок, визиран в чл. 125, ал. 2 ТЗ е изтекъл, а вследствие на това членственото му правоотношение е прекратено. Поради това се иска се иска обжалваното решение да бъде отменено и бъде указано на Агенция по вписванията към ТРРЮЛНЦ да впише по партидата на търговско дружество „БАС ЕНЕРДЖИ“ ООД, ЕИК; 203828803, обстоятелствата, заявени за вписване със заявление е вх. № 20220503131847 от 03.05.2022 г.

От страна на Агенция по вписванията, представлявана от изпълнителния директор е постъпил отговор, в който се поддържа, че обжалваното решение е правилно и законосъобразно. На основание чл. 25, ал. 6 от ЗТРРЮЛНЦ се претендират разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лв.

Софийският апелативен съд, търговско отделение, девети състав след като обсъди оплакванията в жалбата във връзка с атакувания съдебен акт, намира следното:

Жалбата е допустима - подадена е в срока по [чл. 25, ал. 4 от ЗТР](#) от лице, имащо правен интерес от обжалването на валиден и допустим и подлежащ на въззивно обжалване по силата на [чл. 25 от ЗТР](#) акт.

При преценката за основателността на жалбата съдът съобрази следното.

Със заявление вх. № 20220503131847 от 03.05.2022 г. жалбоподателят е сезирал Агенцията по вписванията с искане за вписване по партидата на „БАС ЕНЕРДЖИ“ ООД в търговския регистър прекратяване на участието му в дружеството и заличаването му като съдружник. Със заявлението е

представено предизвестие от жалбоподателя до дружеството от дата 13.10.2021г., адресирано до адреса по седалището му, което видно от отразеното върху него е получено на 07.12.2021г. от подписалото се лице П. В., секретар, който е удостоверил получаването на молбата в канцеларията на дружеството на посочения адрес. За да постанови отказ на Агенцията по вписванията с рег. №20220503131847/04.05.2022г. длъжностното лице е приело, че заявителят не бил оправомощено лице от кръга лица в [чл. 15 от ЗТРРЮЛНЦ](#), а и не било представено решение на общото събрание, с което се уреждала съдбата на дружествените дялове на напусналия съдружник.

Първоинстанционният съд потвърдил отказа, споделяйки изцяло доводите на длъжностното лице по регистрацията.

При тези факти Софийският апелативен съд, търговско отделение, девети състав преценява частната жалба като неоснователна поради следното:

В обхвата на проверката, която извършва длъжностното лице по регистрацията се включва и изясняването на въпроса дали заявлението изхожда от оправомощено лице, а кои са такива лица, е установено в разпоредбата на [чл. 15, ал. 1 и 3 от ЗТР](#). Правилно първоинстанционният съд е приел, че съдружника в дружество с ограничена отговорност не може да бъде заявител, по смисъла на чл. 15, ал. 1 от закона. Заявител е търговеца, който в настоящия случай е търговско дружество и съгласно [чл. 141, ал. 2 от ТЗ](#) се представлява от управителя. Подлежащите на вписване обстоятелства относно дружеството с ограничена отговорност са посочени в [чл. 119 от ТЗ](#). Напускането на съдружник е обстоятелство, което подлежи на вписване, доколкото е свързано с изменение или допълнение на дружествения договор, за което съгласно [чл. 119, ал. 4 от ТЗ](#) в търговския регистър се представя за обявяване препис от него, който съдържа всички изменения и допълнения, заверен от органа, представляващ дружеството. Настоящият състав споделя изцяло виждането на първоинстанционния съд относно това, че прилагането по аналогия на нормата на [чл. 141, ал. 5 от ТЗ](#) към настоящия случай, е недопустимо, тъй като въпроса за прекратяването на участие в дружеството в хипотезата на [чл. 125, ал. 2 от ТЗ](#) не е неуреден по смисъла на [чл. 46, ал. 2 от ТЗ](#). Разпоредбата на [чл. 141, ал. 5, изр. 3 от ТЗ](#) има конкретен адресат - управителят на дружество с ограничена отговорност и така предоставеното му правомощие е в защита на неговия интерес именно в това негово качество,

тъй като в организационната структура на дружеството с ограничена отговорност съдружникът и управителят имат различни права и задължения. Тъкмо с оглед различното им правно положение - на съдружника, като носител на членствено правоотношение (участник в дружеството) и на управителя, като орган на управление на дружеството, приложението по аналогия на цитираната норма, е недопустимо.

Дори и да се приеме, че поради липсата на вписан управител е допустимо заявяването пред Търговския регистър лично от съдружника-жалбоподател, то следва да е на лице и друго изискване на закона.

Автоматичното прекратяване на членственото правоотношение, настъпило по силата на закона, не съставлява самостоятелно основание за вписване на промяна в подлежащи на регистрация обстоятелства. При получаване на предизвестие от съдружник за прекратяване участието му в дружество с ограничена отговорност по чл. 125. ал. 2 от ТЗ, Общото събрание следва или да вземе решение за намаляването на дружествения капитал или да избере начин за запазване покритието на капитала - чрез поемане на дела на съдружника от друг съдружник или разпределение на дяловете между съдружниците или приемане на нов съдружник.

Напускащият съдружник има право да получи паричната равностойност на дружествения си дял въз основа на счетоводен баланс към края на месеца, през който е настъпило прекратяването - чл. 125, ал. 3 ТЗ. Независимо от предизвестията, последиците от напускането са обусловени от необходимостта да се запази покритието на капитала. Напускането на съдружника и имущественоправните последици не са различни факти без връзка помежду си. Ако няма налично имущество, което да надвишава стойността на капитала и дялът на напускащия не бъде изкупен, се налага намаляване на капитала, стига размерът му да позволява това. При това положение Общото събрание е длъжно да уреди въпроса с размера на капитала. Ако това не бъде сторено или процедурата по евентуалното намаляване не бъде изпълнена, се стига до конкуренция - между напускането от една страна и кредиторите на дружеството от друга, ако те не са съгласни с намаляването. Следователно без решение на Общото събрание на съдружниците, което да уреди имуществените последици от напускането, като се запази имущественото покритие на капитала не може да бъде вписано

напускане на съдружник. Действително, с изтичането на срока на предизвестие по чл. 125, ал. 2 от ТЗ автоматично настъпва прекратяването на членственото правоотношение, както е посочено в Решение № 46 от 22.04.2010 г. по т. д. № 500/2009 г. на ВКС. В посоченото съдебно решение обаче не е коментиран въпросът относно вписването на това обстоятелство в Търговския регистър, а именно дали въпросът за съдбата на освободените дялове е релевантен в регистърното производство, образувано по заявление за вписване на промени в членския състав. Вписването на прекратяването на членството по чл. 125, ал. 2 от ТЗ, поставя въпросите за изменение на дружествения договор, както и за намаляване на капитала чрез връщане на дела от капитала на прекратилия участието си съдружник, които са от значение, както за вътрешните отношения между съдружниците, така и с оглед защитата на интересите на трети лица, включително и кредитори на дружеството. Освен това съгласно чл. 21, ал. 3, т. 2 от Наредба № 1 от 14.02.2007 г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър при промяна на обстоятелства към заявлението се прилага преписът от дружествения договор, съдържащ промяната, заверен от органа, представляващ дружеството. Вземането на посочените решения от Общото събрание, както и приемането на актуален учредителен акт или дружествен договор, отразяващ промените, свързани с напускането на съдружник, не са условия за настъпване на автоматично прекратяване на членственото правоотношение, с изтичането на срока на отправеното от съдружника предизвестие по чл. 125, ал. 2 от ТЗ, но съставляват елементи от необходимия фактическия състав за вписване на промяна в членския състав на партията на дружеството, която следва да бъде заявена едновременно с останалите, произтичащи от тази промяна задължителни промени в дружествения договор, съответни на решенията на общото събрание на съдружниците, с оглед защитата на дружествения капитал и интересите на кредиторите.

С оглед горното и поради съвпадането на крайните изводи на настоящия съдебен състав с тези на първостепенния съд решението следва да бъде потвърдено.

По отношение на претендираните от Агенцията по вписванията разноски на основание чл. 25, ал. 6 от ЗТРРЮЛНЦ за юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лв. съдът счита, че същото е неоснователно. Налице е формирана постоянна практика на ВКС по въпроса за присъждането на разноски в

производството по отмяна на откази за вписвания в ТРРЮЛНЦ, с която се приема, че регистърното производство е с характер на охранително такова, което се провежда по общите правила на [Част 49 ГПК](#). Агенцията по вписванията няма качеството на страна в производството, а новата [ал. 6 на чл. 25 ЗТРРЮЛНЦ](#), според която в производствата съдът присъжда разноси на страните по реда на [Гражданския процесуален кодекс](#), не е съобразена с едностранния характер на производството по [чл. 25 ЗТРРЮЛНЦ](#) и с принципа, че отговорността за разноси възниква само при спорните съдебни производства, а доколкото едностранният характер на производството по [чл. 25 ЗТРРЮЛНЦ](#) е несъвместим с отговорността за разноси, разпоредбата на [чл. 25, ал. 6 ЗТРРЮЛНЦ](#) подлежи на корективно прилагане във връзка с общото за всички охранителни производства правило на [чл. 541 ГПК](#), че разноските са за сметка на единствената страна в производството - молителя. Тези разрешения са обективирани в редица определения на ВКС, като [определение № 60340/08.10.2021 г.](#) по ч. т. д. № 1250/21 г. на I т. о., [определение № 60341/08.10.2021 г.](#) по ч. т. д. № 1603/21 г. на I т. о., [определение № 60344/08.10.2021 г.](#) по ч. т. д. № 1292/21 г. на I т. о., [определение № 60380/27.10.2021 г.](#) по ч. т. д. № 1267/21 г. на II т. о., [определение № 60398/05.11.2021 г.](#) по ч. т. д. № 1384/21 г. на II т. о., [определение № 31/01.02.2022 г.](#) по ч. т. д. № 2436/21 г. на I т. о., [определение № 60848/21.12.2021 г.](#) по ч. т. д. № 2112/21 г. на II т. о., [определение № 60407/19.11.2021 г.](#) по ч. т. д. № 2250/21 г. на I т. о., [определение № 6048/20.12.2021 г.](#) по ч. т. д. № 2562/21 г. на II т. о., [определение № 139/30.03.2022 г.](#) по ч. т. д. № 2742/2021 г. на II т. о. и [определение № 157/11.04.2022 г.](#) по ч. т. д. № 585/2022 г. на II т. о.

С оглед на горното искането за присъждане на разноси следва да бъде отхвърлено.

Предвид изложеното съставът на Софийски апелативен съд

РЕШИ:

Потвърждава Решение № 573/16.05.2022 г. пот. д. № 859/2022 г., VI-18 с-в. на СГС.

Отхвърля искането на Агенция по вписванията за присъждане на основание чл.25,ал.6 от ЗТРРЮЛНЦ на разноси за юрисконсултско

възнаграждение в размер на 300лв.

Решението не подлежи на касационно обжалване, на основание чл. 25, ал. 4 от ЗТРРЮЛНЦ.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____